

Tjenestemændene det, der tilkommer dem. Jeg tror, det vilde baade begge Parter bedst.

Til den højtærede Statsminister vil jeg udtale min Tak for den Velvillie, der skin- nede igennem Statsministerens Tale med Hensyn til de gamle Pensionisters Forhold. Jeg har med Glæde hørt, at samtlige de, der har taget Ordet i denne Sag, har set med den allerstørste Velvillie paa dette Spørgsmaal.

Den højtærede Indenrigsminister talte for nogle Dage siden om den uberettigede Mellemhandleravance; og jeg tror, der var ikke saa lidt i den Udtalelse. Men jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister vil gøre sin Indflydelse gældende ogsaa indenfor sit eget Parti. Forholdet er det, at Venstre holder ikke meget af at komme ud til offentlige politiske Møder; til Diskussion med politiske Modstandere. Nu ser jeg, at der til Søndag den 26. November er averteret et offentligt politisk Møde i Kerteminde med den højtærede Minister u. P. Klaus Berntsen og det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen som Talere. Der kræves til dette Møde en Entré paa 1 Kr. Det er en ganske uforholdsmæssig høj Betaling; her er der en Avance, som efter min Formening trænger til en Begrænsning i allerhøjeste Grad. Jeg kunde forstaa det; hvis det havde været en saa stærk Excellence som den højtærede Indenrigsminister; saa havde en Entré paa 1 Kr. maaske ikke været for meget, men paa en Minister u. P., uden Portefeuille, eller som det populært hedder, uden Politik er det for meget at ofre 1 Kr. Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister indenfor sit Parti vil gøre opmærksom paa, at en saa ublu Avance som 1 Kr. for et politisk Møde er for meget, og at der i Fremtiden bør sættes en Stopper for sligt.

J. P. Nielsen: Ogsaa ved denne Finanslovdebate har Spørgsmaalet om Forholdene Syd for vor nye Grænse spillet en stor Rolle. Der er talt om Internationalisering; og hvad der er foregaaet under Forhandlingerne om denne Sag. Vi fra Socialdemokratiets Side har egentlig staaet paa det Standpunkt, at Grænsen var en fastslaaet Kendsgerning, og at man derfor kunde lade være med at diskutere dette Spørgsmaal. Men det gaar maaske i den Henseende, som det gaar ude i Livet paa andre Maader; der er noget, der hedder en daarlig Samvittighed; og den, der har en saadan, kredser ligesom Forbryderen stadig væk om Aastedet. Naar man en Gang rigtig

skal gøre Spørgsmaalet op om, hvad der laa bagved denne saakaldte Flensborgbevægelse, ønsker jeg gerne, at et Par Aktstykker, som jeg har her, kom med i Betragtning.

Vi Socialdemokrater er jo Materialister, i hvert Fald vi, der tilhører den Marxistiske Skole; vi anerkender ikke, at saadanne Bevægelser af aandelig Karakter ganske svæver i Luften, de har deres økonomiske Fundament. Det er økonomiske Interesser, der bestemmer disse Bevægelseres Karakter og Omfang, og det har ogsaa været Tilfældet med Hensyn til det, der foregik i Flensborg. I sin Tid kunde jeg, ligesom andre, der den Gang stod udenfor Politisk, ikke forstaa, at der, efter at alle Rigsdagens Partier havde været enige om det Standpunkt, at Danmark vilde staa paa Folkenes Selvbestedelsesret og kun derefter have Grænse- spørgsmaalet afgjort, pludselig i Løbet af kun $\frac{1}{2}$ Aar rejste sig en Bevægelse af et stort Omfang — og vel at mærke, dens Førere var heroppe i Danmark, det var først og fremmest heroppe, Bevægelsen var stærk —, der havde til Opgave at trække Flensborg hjem, hvad enten Folkene dernede vilde det eller ikke. Det har derfor interesseret mig at faa at vide, hvad der stod bagved denne Bevægelse, hvilke økonomiske Interesser der laa bagved den.

Det er ogsaa lykkedes mig — jeg tror i fuldt Maal — at faa konstateret, hvad der laa bagved, det var dansk Kapitalisme, der havde været paa Spil i Flensborg i en overordentlig stærk Udstrækning. Jeg har her et Dokument, som vi fra vor Side hidtil ikke har villet offentliggøre, det indeholder mange Blade, det er en Fortegnelse over de Ejendomme i Flensborg, som i den sidste Halvdel af 1919 og de første 3 Maaneder af 1920 blev opkøbt af danske Kapitalister. Da der ikke var mere at købe i Flensborg, gik man udenfor Flensborg og købte op der. Det er ligeledes et Dokument om, hvorledes danske Kapitalister satte sig fast i Virksomhederne dernede. Det er ud fra dette Synspunkt, at man skal forstaa den Bevægelse, som rejste sig heroppe, man kunde kalde det Bevægelsen til Udnyttelse af Fædrelandskærligheden i Flensborg. Der er ikke en By, ikke en Flække i Danmark, undtagen den har en eller flere Repræsentanter i denne Bevægelses Konsortium. Det er da forstaaeligt, at man greb Tanken om at internationalisere, thi den eneste Maade, hvorpaa denne Spekulation kunde lykkes, var naturligvis ved, at Flensborg kom væk fra Tyskland og i hvert Tilfælde blev økonomisk forenet med Danmark, fik Mønt